

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1) S. K., 2) P. B., 3) G. C., všetci zastúpení advokátkou JUDr. S. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2007-7854/12272-3:530/Hia zo dňa 22. februára 2007, konajúc o odvolaní žalobcov v prvom až treťom rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 220/2007-80 zo dňa 17. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 220/2007-80 zo dňa 17. apríla 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č.k. 1 S 220/2007-80 zo dňa 17. apríla 2008 zastavil konanie o žalobe žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2007-7854/12272-3:530/Hia zo dňa 22. februára 2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2006/1709/Hlo zo dňa 21. septembra 2006 o nevyhovení protestu prokurátora a ich odvolanie bolo zamietnuté. Dôvodom zastavenia konania bol nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcov na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora. Krajský súd považuje rozhodnutie správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora, za rozhodnutie, ktorým sa nezakladá, nemení ani neruší právo alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby a ani sa priamo nedotýka ich právom chránených záujmov. V takom prípade ustanovenie § 250b ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku poskytuje prokurátorovi možnosť podať žalobu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Prokurátor však žalobu v predmetnej právnej veci nepodal. Preto krajský súd konanie v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil; žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia v prvom až treťom rade odvolanie, v ktorom navrhli uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa nich vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím bola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom. Tvrdenie krajského súdu, že žalobu mohol podať len prokurátor je v rozpore so zákonom, pretože ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) a § 250b ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku stanovujú iba možnosť, kedy môže prokurátor podať návrh na začatie konania o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu, v prípadoch nevyhovenia protestu prokurátora. Tieto ustanovenia však nevyklúčujú oprávnenie účastníkov konania, ktorí boli rozhodnutím priamo dotknutí, podať v rovnakej veci žalobu podľa ustanovení § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na ustanovenia § 250 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 14 ods. 1 Správneho poriadku majú žalobcovia v prvom až treťom rade aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Uviedli, že ak by odvolací súd potvrdil rozhodnutie krajského súdu, žalobcovia by toto rozhodnutie odvolacieho súdu mohli považovať za porušenie ich ústavných práv, najmä siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Snj 124/2000, ktorým bol zjednotený výklad ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku k otázke, proti ktorému rozhodnutiu správneho orgánu má byť podaný návrh prokurátora na začatie konania, ak nebolo vyhovené jeho protestu. Podľa tohto stanoviska žalobou v správnom súdnictve možno napadnúť len rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Takýmto rozhodnutím nie je rozhodnutie správneho orgánu, ktorým nevyhovelo protestu prokurátora, lebo samo osebe nezakladá, nemení ani neruší oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Preto žalovaný tvrdí, že ustanovenie § 250b ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku dáva prokurátorovi možnosť, aby v prípadoch neúspešného konania o proteste prokurátora podal žalobu. K meritu veci uviedol, že dôvody pre nariadenie odstránenia stavby podľa ustanovenia § 88 ods. 1 stavebného zákona sú určené taxatívne. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcov, že v konaní o odstránenie stavby je otázka právneho vzťahu k pozemku, na ktorom je stavba zriadená, právne irelevantná. V čase prebiehajúceho odvolacieho správneho konania nebolo konanie, vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 11 C 112/1993, právoplatne ukončené. Bolo by predčasné, aby stavebný úrad rozhodol o odstránení stavby, pri ktorej uplynul určený čas jej trvania, pokiaľ nie je doriešená existencia právnych podmienok podľa zákona č. 64/1997 Z.z., pretože dovtedy vlastník pozemku nemôže pozemok ani užívať ani s ním iným spôsobom nakladať. Poukázal na nález

Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 224/2001. Pôvodným rozhodnutím prvostupňového stavebného úradu bolo prerušené konanie o odstránení stavby do právoplatného rozhodnutia vo veci určenia neplatnosti zmluvy, vypratania nehnuteľností, priznania náhrady a zriadenia vecného bremena na Okresnom súde Bratislava IV vedenom pod sp. zn. 11 C 112/1993. Rozhodnutie o prerušení konania nie je rozhodnutím správneho orgánu vo veci samej, ale rozhodnutím správneho orgánu procesnej povahy, ktoré sa týka vedenia konania, preto je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa ustanovenia § 248 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 85/2004 k Sž-o-kS 71/04 zo dňa 17. augusta 2007, rozhodnutie Krajského súdu v Plzni č. Rs 401 37 Ca 178/98, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 11 S 31/2005-18).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 v znení účinnom od 15. októbra 2008 v spojení s § 372p ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 15. októbra 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu žalovaného, ktorý je súčasťou súdneho spisu, zistil, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa predchádzalo v správnom konaní vydanie týchto rozhodnutí a podanie protestu prokurátora:

- rozhodnutie Mestskej časti Bratislava Devín č. D-2005-04/262-2/prer/Mt zo dňa 28. novembra 2005 o prerušení konania na odstránenie stavby „Z.“ na pozemku parc. č. X. v k.ú. D., ktorej vlastníckmi súd Akad. arch. J. M. s manželkou E., do vydania právoplatného rozhodnutia súdu – Okresného súdu Bratislava IV vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 112/1993,
- protest prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV č. Pd 2016/06-30 zo dňa 8. júna 2006 proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava Devín č. D-2005-04/262-2/prer/Mt zo dňa 28. novembra 2005,
- rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2006/1709/HLO zo dňa 21. septembra 2006, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV č. Pd 2016/06-30 zo dňa 8. júna 2006 a bolo ponechané v platnosti rozhodnutie Mestskej časti Bratislava Devín č. D-2005-04/262-2/prer/Mt zo dňa 28. novembra 2005,
- rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 2007-7854/12272-3:530/Hia zo dňa 22. februára 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcov v prvom až treťom rade proti rozhodnutiu Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2006/1709/HLO zo dňa 21. septembra 2006 a toto rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave bolo potvrdené.

Predmetom sporu je otázka aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora.

V súvislosti s touto otázkou odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým ozrejmiť vzťah medzi žalobou podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a protestom prokurátora. Podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) sa konanie o proteste prokurátora a preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov súdom považujú za mimoriadne opravné prostriedky (spolu s obnovou konania a preskúmaním rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktoré sú v predmetnej právnej veci bez právneho významu). Ide teda o dva rovnocenné mimoriadne opravné prostriedky, ktoré môžu smerovať proti tomu istému právoplatnému rozhodnutiu vydanému správnym orgánom.

Protest prokurátora je upravený v ustanovení § 69 správneho poriadku a v zákone č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o prokuratúre), konkrétne v ustanoveniach § 22 - § 27, ktoré sa prekrývajú a dopĺňajú. Aj keď správny poriadok *expressis verbis* neuvádza, že ide o mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, je potrebné vychádzať zo systematického zaradenia tohto inštitútu v rámci správneho poriadku a zároveň z ustanovenia § 27 ods. 1 písm. e) zákona o prokuratúre. Protest prokurátora je jedným z prostriedkov prokurátorského dozoru, ktorý prokurátor vykonáva vo vzťahu k orgánom verejnej správy. Charakteristickými znakmi konania o proteste prokurátora sú nasledovné skutočnosti:

- prokurátor môže podať protest proti právoplatnému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis, a ktorým boli založené, zmenené alebo zrušené práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb,

- nejde o návrhové konanie, t.j. prokurátor môže podať protest na základe vlastnej dozorovej činnosti alebo na základe podnetu účastníkov správneho konania; preto môže protest prokurátora smerovať aj proti vôli účastníka,

- protest prokurátora sa podáva na orgán, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal,
- správny orgán, ktorého rozhodnutie bolo napadnuté protestom, môže protestu úplne vyhovieť alebo ho postúpi svojmu nadriadenému správne orgánu najbližšie vyššieho stupňa, prípadne vedúcemu ústredného orgánu štátnej správy, výsledkom môže byť vyhovie alebo nevyhovenie protestu prokurátora,

- proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať alebo podať rozklad; na konanie o odvolaní alebo rozklade proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní,

- ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nevyhoví protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd

žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon,

- vykonateľnosť rozhodnutia, proti ktorému bol podaný protest, sa neodkladá uplynutím lehoty ustanovenej na vybavenie protestu; ak však bol protest podaný aj proti nariadeniu alebo uskutočňovaniu výkonu rozhodnutia, ďalší výkon rozhodnutia sa podaním protestu odkladá až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o proteste,

- ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nerozhodne o proteste prokurátora v lehote ustanovenej v § 26 ods. 5, na účely osobitného zákona 20) sa má za to, že protestu nevyhoviel. Uvedená právna domnienka má tie isté účinky ako nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora.

Protest prokurátora je teda právnym aktom, na základe ktorého môže orgán, ktorého sa napadnuté rozhodnutie týka, protestu vyhovieť alebo nevyhovieť. Rozhodnutie tohto orgánu o proteste prokurátora nie je bezprostredným rozhodnutím o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach subjektov, ktorým prokurátor poskytuje ochranu. Ide o rozhodovanie o návrhu prokurátora, ktorý nie je účastníkom správneho konania. Podanie protestu nemá vplyv na formálno-právnu právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, t.j. rozhodnutia vo veci samej (napríklad nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 17/1998 zo dňa 4.marca 1998).

Na druhej strane preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov súdom ako mimoriadny opravný prostriedok je upravený v ustanovení § 70 správneho poriadku a druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ako rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. Ide o návrhové konanie, ktoré je priamo závislé od dispozičného práva žalobcu podať žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu. Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v ustanovení čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Občiansky súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 248 kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Zároveň je potrebné mať pri preskúmaní rozhodnutí na pamäti aj charakteristiku rozhodnutí správnych orgánov, ktoré sú predmetom preskúmania súdom, vyjadrenú v ustanoveniach § 244 ods. 3 a § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí ísť o rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní, prípadne ďalšie rozhodnutia, ktoré **zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.**

Aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v správnom súdnictve je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu; pričom takéto rozhodnutie správneho orgánu zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo týmto rozhodnutím sú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 247 ods. 1, § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhovел protestu prokurátora, nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo ruší právo alebo povinnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností nedotýka (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 72/2007 zo dňa 31.januára 2008, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 SŽ 95/03 zo dňa 30.októbra 2003). Rozhodnutie o proteste prokurátora, ktorým správny orgán protestu nevyhovел, nie je teda samo osebe rozhodnutím vo veci samej. Ak správny orgán protestu vyhovie, nasleduje vydanie rozhodnutia, ktorým je nahradené pôvodné právoplatné rozhodnutie; ak však správny orgán protestu nevyhovие, pôvodné právoplatné rozhodnutie, a teda aj práva a povinnosti ním založené, zostávajú nedotknuté. Rozhodnutím o nevyhovení protestu prokurátora teda správny orgán len vyjadril svoj procesný postoj k dôvodom uplatneným v proteste. V dôsledku toho zostalo pôvodné právoplatné rozhodnutie nezmenené a sféra materiálnych práv a povinností žalobcu zostala nedotknutá.

Na základe uvedených skutočností je dôvodné konštatovanie, že v tomto prípade je potrebné žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu správneho orgánu podať proti rozhodnutiu vo veci samej, teda proti takému rozhodnutiu, ktoré zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo sú týmto rozhodnutím práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Tým bude splnená jedna zo základných podmienok na konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorej absencia je neodstrániteľná. Od toho sa odvíja aj lehota na podanie žaloby, ktorá začína plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu vo veci samej a plynie dva mesiace; jej zmeškanie nemožno odpustiť (§ 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). V predmetnej právnej veci preto nebola splnená podmienka včasnosti podania žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo veci samej v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, následkom ktorej bol postup podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a zastavenie konania.

Naproti tomu Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250b ods. 5 poskytuje prokurátorovi lehotu na podanie žaloby do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, **ktorým nebolo vyhovené protestu**. Pričom táto žaloba musí smerovať

proti rozhodnutiu vo veci samej (stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 124/2000 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 70/2001). V prípade, žeby toto právo mal aj žalobca alebo žalovaný, bolo by to v ustanovení § 250b ods. 5 výslovne uvedené. Primárne to súvisí s lehotou na podanie žaloby, kým prokurátorovi začína lehota na podanie žaloby plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora (nejde o rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej), žalobcovi zostáva zachovaná lehota na podanie žaloby podľa ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t.j. dva mesiace od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu vo veci samej; zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Z uvedeného je potom možné prijať záver, že žalobca nemohol podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, pretože je viazaný lehotou v zmysle § 250b ods. 1, ktorej márne uplynutie je neodpustiteľné. V dôsledku toho nemôže podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia vo veci samej po negatívnom rozhodnutí správneho orgánu o proteste prokurátora z dôvodu uplynutia lehoty na podanie žaloby. Preto odvolací súd dospel k záveru, že fyzické a právnické osoby nie sú aktívne legitimované na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti a postupu správneho orgánu v prípade rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora. Aktívna legitimácia na podanie žaloby v tomto prípade patrí iba prokurátorovi.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že „právo na súd“ ktorého jedným aspektom je právo na prístup k súdu, nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Uplatnenie obmedzení však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom a v takej miere, žeby uvedené právo bolo dotknuté v samej svojej podstate. Okrem toho tieto obmedzenia sú zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý garantuje právo na spravodlivé súdne konanie len vtedy, ak sledujú legitímny cieľ a keď existuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom (napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Guérin proti Francúzsku, č. 51/1997/835/1041 zo dňa 29. júla 1998; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 218/07-14 zo dňa 4. októbra 2007).

V predmetnej právnej veci je jednoznačné, že žalobcovia mali reálnu možnosť využiť efektívny prostriedok nápravy – podanie žaloby proti pôvodnému rozhodnutiu žalovaného, t.j. rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava Devín č. D-2005-04/262-2/prer/Mt zo dňa 28. novembra 2005 o prerušení konania (to, či by takéto rozhodnutie podliehalo súdnemu prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, by posudzoval súd v takto iniciovanom súdnom konaní). Toto svoje právo však nevyužili, čím zmeškali lehota na podanie žaloby v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa vysloveným v napadnutom uznesení, že žalobcovia nie sú aktívne legitimovanými na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora, preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 220/2007-80 zo dňa 17.apríla 2008 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 v znení od 15.októbra 2008 v spojení s § 372p ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol na základe ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. októbra 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová